

Sergej BUBNOVSKIJ
Igor PROKOPENKO

FARMACININKŲ SAMOKSLAS

KĄ SLEPIA VAISTŲ PAKUOTĖS

Turinys

I. Prokopenkos įžanginis žodis	7
S. Bubnovskio įžanginis žodis	10
1 SKYRIUS. VAISTAI: NAUDA AR ŽALA?	13
Igoris Prokopenka	
MIRTIS PAGAL RECEPTĄ	13
Sergejus Bubnovskis	
MIRTIS PAGAL RECEPTĄ	19
2 SKYRIUS. SKIEPAI: UŽ IR PRIEŠ	37
Igoris Prokopenka	
MIRTINI SKIEPAI	37
Sergejus Bubnovskis	
INJEKCIJOS, BE KURIŲ GALIMA APSIEITI	43
3 SKYRIUS. ENDOPROTEZAVIMAS BE PAGRAŽINIMŲ	47
Igoris Prokopenka	47
NUPIRKITE MAN NAUJĄ ĮVAIZDĮ!	47
Sergejus Bubnovskis	60
PROTEZAVIMAS	60

4 SKYRIUS. PASITIKITE NAUJAS LIGAS	65
Igoris Prokopenka	
IŠGALVOTOS IR TIKROS LIGOS	65
Sergejus Bubnovskis	
ABEJOTINA DIAGNOZĖ	83
5 SKYRIUS. IŠVIRKŠTINĖ SEKSO PUSĖ	94
Igoris Prokopenka	
SEKSAS IR REPRODUKCIJA: KAS NEREIKALINGA, IŠBRAUKITE	94
Sergejus Bubnovskis	
NĖŠTUMAS – DVI GUBA ATSAKOMYBĖ	121
Apie grūdininimą	125
Apie vyrų sveikatą	128
6 SKYRIUS. APIE DIETAS PAKALBĖKIM RIMTAI	131
Igoris Prokopenka	
MAISTAS – KASDIENIS SIAUBAS	131
Sergejus Bubnovskis	
PAPRASTOS SVEIKOS MITYBOS PASLAPTYS	164
7 SKYRIUS. ATJAUNĖJIMO IR ILGAAMŽIŠKUMO PASLAPTYS ...	194
Igoris Prokopenka	
UŽSAKYKITE NEMIRTINGUMO KOKTEILĮ	194
Sergejus Bubnovskis	
GYVENTI ILGAI IR LAIMINGAI	218
Igorio Prokopenkos baigiamasis žodis	253

I. Prokopenkos įžanginis žodis

Žmogus yra tai, ką jis valgo. Taip sako mūsų gydytojai, ir, be abejonės, jie teisūs. Visa, ką valgome – virtą, keptą, šviežiu kečupu pagardintą, o galbūt tik neriebių maistą mažindami klastingąjį cholesterolį, – visa tai ir yra mūsų gyvenimas. Bet kyla klausimas: ar maistas džiugina skrandį, ar teikia naudą kūnui? Kaip šiuolaikinės civilizacijos laimėjimai veikia mūsų sveikatą?

Turiu jus nuvilti: į šį klausimą kol kas niekas negali atsakyti, nes nėra sąžiningos statistikos, vien neva filantropinė, bet iš tiesų ciniška reklama, kviečianti susikurti laimę valgant vaisinius jogurtus ir švelniausio skonio dešreles, geriant natūralų pieną, laikantis madingiausių dietų, vartojant pažangiausių vaistus ir esą nepaprastai veiksmingus vitaminus. Ponai, laikas sąžiningai pripažinti: mūsų natūraliame piene nėra nė lašo natūralaus pieno – yra nebent natūralaus pieno miltelių.

Vaisiniai jogurtai neturi nieko bendra su vaisiais, o apie šiuolaikinės farmakologijos šalutinį poveikį apskritai geriau nežinoti. Štai kodėl antropologai skambina pavojaus varpais tvirtindami, kad žmonija sparčiai praranda savo pozicijas.

Kas esame šiandien – evoliucijos viršūnė ar nykstanti rūšis? Spręskite patys: jau 15 proc. jaunų mūsų planetos gyventojų

negali susilaukti vaikų. Vien Rusijoje nevaisingi 5 mln. jaunu vyrų ir 8 mln. moterų. Ir tai dar ne viskas – nevaisingų porų kasmet padaugėja dešimčia procentų! Jei situacija nepagerės, po gerų šimto metų žmonija paprasčiausiai išnyks!

Štai tokia nelabai linksma mūsų dabartis. Bet, manau, ne už kalnų toks laikas, kai žmonija, pakraupusi dėl savo mirtino nerūpestingumo, imsis veiksmingų savisaugos priemonių. XX a. pradžioje uždrausta vaistams gaminti naudoti gyvsidabris ir šviną, ir aš kupinas vilčių, kad jau visai netrukus žmonija, patyrusi elektromagnetinės sterilizacijos, maistinės toksikozės ir dusinančios atmosferos taršos pasekmes, savo geriausius atstovus apmaus švino trumpikėmis, uždės jiems patogias dujokaukes ir išsiųs toliau nuo nuodėmės, kur nors į Himalajus ar Arktį, kad būtų iš naujo sukurtas žmogaus, kaip biologinės rūšies, genofondas.

Ši knyga – bendras mano ir žymaus gydytojo Sergejaus Bubnovskio darbas. Gydytoją Bubnovskį pažįstu jau dvidešimt penkerius metus, per tą laiką jis tūkstančiams žmonių padėjo atsikratyti ligų ir įtikėti savimi, patikėti, kad žmogaus galios iš tiesų beribės. Šioje knygoje su gydytoju Bubnovskiu pamėginome atsakyti į pačius paprasčiausius, bet kiekvienam žmogui labai svarbius klausimus ir parodyti, kokiame pasaulyje gyvename. Pamėginome išsamiai aprašyti, ką reikia žinoti, kad netaptum modernios dietos ar naujo vaisto auka, o svarbiausia – kad klaidingai neįtikėtum, kaip daugelis lengvatikių, jog sveikatą galima nusipirkti.

Svarbi informacija!

Prieš jums pradėdant skaityti pirmąjį skyrių noriu perspėti, kad ši knyga – ne medicinos žinynas ir ne receptų rinkinys. Jei jus vargina sveikatos problemos, neieškokite gydymo būdų knygoje, internete ar plėšomo kalendoriaus lapeliuose. Užsirašykite pas gydytoją, atlikite paskirtus tyrimus ir išklausykite specialisto nuomonę ar diagnozę, o jau tuomet skaitykite viską, kas patinka.

Igoris Prokopenka

S. Bubnovskio įžanginis žodis

Dabar gydytis tapo pavojinga – arba būsi apnuodytas vaistais, arba ką nors išpjaus ar nupjaus. Gydytojai pamiršta Hipokrato priesaiką, nes suvešėjo kitokia medicina. Jos arsenale – hiperdiagnostika, t. y. perteklinis ligų su vienodais simptomais sąrašas, pvz.: osteochondrozė, stuburo išvarža, spondilozė, spondiloartrozė, stuburo kanalo susiaurėjimas, protruzija, sekvestras. Visi šie terminai surašomi į paciento kortelę, ir tai jam sukelia šoką ir depresiją, nors visi reiškia iš esmės tą patį – nugaros skausmus, arba miofascialinį sindromą, ir gydomi vienodai. Tiesa, gydytojai, nugaros skausmus vadinantys osteochondroze, neturi supratimo apie miofascialinį sindromą, t. y. apie nugaros raumenų skausmus, todėl juos imasi gydyti tabletėmis ar blokadamis, o jei tai neveiksminga – atliekama chirurginė intervencija (tokios operacijos vadinamos diskektomija, tarpšlankstelių diskų endoprotezavimu, spondilodeze ir pan.).

Žodžiu, šios „naujosios“, arba „kitos“, medicinos atstovai dažniausiai maksimaliai prigašdina pagalbos besikreipiantį pacientą ir paskiria jam daugybę brangiai kainuojančių vaistų, iš kurių kiekvienas turi devynias galybes šalutinių poveikių, tačiau visi kartu paėmus nedaug tepadedą atgauti sveikatą ir darbingumą.

Renkantis gydytoją reikia būti labai atsargiam! Atsirado daugiau nei 200 anksčiau negirdėtų neegzistuojančių ligų pavadinimų, kurie tėra tik įmantrus senųjų lotynų ir graikų kalbų žodžių žaismas, bet taip ligoniai priverčiami pirkti beprasmiškus, besidubliuojančius vaistus ir pasirašyti sutikimą dėl chirurginių operacijų (gal padės...). O juk viso to būtų galima išvengti, jei liginė nesiektų uždirbti iš liginio sveikatos.

Svarbu suprasti, kad naujoji (kita) medicina – tai „sveikatos verslas“, medicina be taisyklių. Europoje visiems pacientams, nevykdantiems gydytojo nurodymų ir nevartojantiems preparatų pagal gydytojo išrašytą receptą, nutraukiamas sveikatos draudimas, o gydytojams, protestuojantiems prieš perteklinį vaistų skyrimą, atimamos licencijos. JAV išleidžia milijardus dolerių nemedikamentiniams įvairių simptomų (pvz., nugaros skausmų) gydymo metodams sukurti, nes statistika patvirtina, kad esami terapijos metodai nepakankami, bet tuo pat metu ir šioje šalyje neregėtai aktyviai atliekamos stuburo išvaržų operacijos bei skiriamos blokados.

Rusiją periodiškai tiesiog „išsprogdina“ Sveikatos apsaugos departamento įsakymai dėl privalomųjų skiepų nuo gripo, nors gripo štamai kasmet keičiasi, o apie šių skiepų šalutinius poveikius gyventojai neperspėjami. Bet komplikacijų pasekmės gali būti netgi labai tragiškos!

Tuo tarpu gripas keliauja per planetą, o nuo jo paskiepyti žmonės irgi serga šia virusine liga, nepaisant vakcinos. Neserga tik tie, kurie profilaktiškai rūpinasi savo sveikata: reguliariai lankosi sporto salėje ar baseine, grūdina, tinkamai maitinasi. Bet ši tema jau nebe „sveikatos apsaugai“.

Išsamiau apie šias ir kitas problemas, su kuriomis susiduria žmonės, gydydamiesi vienokias ar kitokias ligas ar užsiimdami jų profilaktika, perskaitysite šioje knygoje. Joje pateikiama nemalonių, kartais netgi šiurpinančių faktų, susijusių su šiuolaikiniais gydymo metodais, ir tie faktai turi priversti jus susimąstyti, kad sveikatą reikia saugoti. Susipažinę su šiais faktais ir pasvėrę visus „už“ ir „prieš“ galėsite sąmoningiau priimti sprendimą ir pasirinkti, kas jums geriau – užsiimti sveikatos išsaugojimu ir stiprinimu ar naikinti savo organizmą nesuskaičiuojama gausybe tablečių...

Ši knyga atspindi tikrovę, o akistata su tikrove visuomet atrodo kaip iliuzijų žlugimas. Bet kalbėdami apie tai, kaip atgauti ir išsaugoti sveikatą, iliuzijas turėtume pamiršti!

Medicinos mokslų daktaras profesorius
Sergejus Bubnovskis

1 SKYRIUS

Vaistai: nauda ar žala?

Igoris Prokopenka

MIRTIS PAGAL RECEPTĄ

...Jie vadinami „talidomido vaikais“ – tokio pavadinimo preparatas 6-ajame praėjusio amžiaus dešimtmetyje buvo rekomenduojamas nėščiosioms. Jis buvo laikomas tikra panacėja. Šio preparato, palyginti su kitais, buvo parduodama daugiausia, o kai kuriose šalyse jo paklausa buvo mažesnė tik už aspirino paklausą. Bet mirtinų tablečių vartotojai ne iš karto sužinojo, kad talidomidas turi siaubingą šalutinį poveikį: iš 12 000 nukentėjusių vaikų išgyveno tik 419.

O dar vėliau paaiškėjo, kad talidomido sąlygoti fiziniai apsigimimai gali būti paveldimi. Ir galiausiai pats baisiausias dalykas buvo tai, jog netgi jau esant įrodymų, kad šis preparatas, vartojamas nėščiųjų, sukelia baisesius vaisiaus apsigimimus, farmacijos įmonės nebuvo pasirengusios atsisakyti milžiniško pelno, jos ir toliau tiekė šį vaistą pasaulinei rinkai...

Ši istorija apnuogino kraupią farmacijos pramonės skleidžiamą tikrovę. Tapo aišku, koks pavojingas gali būti patvirtintas

ir, svarbiausia, klinikiniais tyrimais patikrintas preparatas. Tuo tarpu viso pasaulio gamintojai, nuolat mums pateikdami technologijų naujovių bei pažangiosios patirties, ir medicinos srityje be perstojo skatina vartojimo kultą bei manipuliacijomis sąmonės lygmeniu įteigia žmonėms mintį, kad be vaistų visi paprasčiausiai numirtume.

Apie vitaminus ir vitaminų bei mineralų kompleksus reklama be perstojo gieda dieną naktį, juos primygtinai rekomenduoja vartoti medikai ir reklamuoja ekrano žvaigždės. Mūsų rinkoje tai vienos iš populiariausių, paklausiausių prekių. Medikai vienbalsiai tvirtina, kad vitaminai ir mikroelementai padidina intelektą ir pagerina protinę veiklą, nors mažiausiai prieš dešimtmetį mokslininkai įrodė, kad vitaminų vartojimas nedaro jokio poveikio intelektui.

Bet ir tai dar ne viskas!

Neseniai tarptautinės mokslininkų grupės atliktas tyrimas, kuriame dalyvavo 170 000 žmonių, parodė, kad nuolatinis A, C ir E vitaminų vartojimas padidina virškinimo sistemos organų vėžio riziką. Jūs tikriausiai **nė neįtarėte, kad vitamino C ir aspirino derinys gali lemti skrandžio žaizdos ir vėžio atsiradimą. O visaverčiam augimui būtinas nuo prostatito ir nuplikimo saugantis cinkas, jei organizme jo per daug, tampa vėžinių navikų atsiradimą provokuojančiu kancerogenu. Bet juk cinkas įeina į diabetikams skiriamą insulino sudėtį ir daug kur laikomas nepamainomu mikroelementu! Išsamiau panagrinėję pamatysime, kad dauguma vitaminų ne tik nenaudingi – tai netgi pavojingi maisto papildai!**

Vitamins C ir aspirino derinys gali sukelti skrandžio opą ir vėžį, o nuolatinis vitaminų A, C ir E vartojimas padidina virškinimo sistemos organų vėžio riziką.

Ir net pačios, atrodytų, nekalčiausios tabletės, mažinančios cholesterolį, iš tiesų, pasak ekspertų, yra tikrų tikriausi nuodai!

Įpratome manyti, kad cholesterolis – baisus kenkėjas. Margarino magnatai visą pasaulį įtikino pereiti prie augalinių riebalų. Kiekvienuose namuose atsirado plastikinis indelis margarino, kaip teigė reklaminiai šūkiai, būtent jis turėjo visas galimybes tapti geriausiu priedu prie duonos. Nė kiek neperdedant galima tvirtinti, kad margarino buvo suvartojama tonų tonos.

Prabėgus keliasdešimčiai metų, mokslininkai nustatė, kad apdoroti augaliniai riebalai mūsų organizmui kenksmingi. Štai tuomet ir buvo sukurta siaubo istorija apie cholesterolį. Parankinis mokslas, teikiantis paslaugas maisto gamybos korporacijų verslui, sukėlė tikrą isteriją ir įdiegė vartotojams gyvūninių riebalų baimę. Buvo sukurta daugybė preparatų ir vitaminų kompleksų, pasaulį išvydo nemažai dietų, metodikų ir produktų, nešančių pasakiškus pelnus. Visų jų paskirtis buvo papildyti gyvūninių riebalų trūkumą, iš mitybos raciono išgujus esą gyvenimą trumpinantį cholesterolį.

Tačiau neseniai paaiškėjo, kad visą šią isteriją dėl cholesterolio sukėlė puikiai sustyguotas farmacijos verslas. Išanalizavę JAV, Japonijoje ir kai kuriose Europos Sąjungos šalyse atliktus tyrimus su pacientais, vartojančiais tas stebuklingas piliules nuo

cholesterolio, kardiologai paskelbė sensacingą verdiktą: didžiausią mirtingumo procentą sudarė moterys, kurių cholesterolio lygis buvo kritiškai žemas! Mokslininkai priėjo išvadą, kad cholesterolio lygį mažinančios tabletės tik kenkė organizmui!

O kaip dėl ŽIV? Ar mokslininkams pavyko atrasti skiepus nuo šio baisaus susirgimo? Jau ne vieną dešimtmetį esame maitinami pažadais, kad tokia vakcina bus sukurta, bet viskas ne taip paprasta!

ŽIV viruso nėra – tokią pritrenkiančią išvadą padarė Rusijos mokslininkai. Kad ir kaip keistai visa tai skambėtų, profesorius patologoanatomas Aleksandras Agejevas iš Irkutsko tvirtina esąs pasirengęs tai įrodyti!

Per visą savo ilgametę praktiką jis taip ir neatrado įrodymų, kad šis virusas egzistuotų. Mokslininkas pareiškia: visi žmonės, kuriems dar gyviems buvo nustatyta ŽIV diagnozė, mirė nuo pačių įvairiausių susirgimų, ir nė vienas – nuo šio esą mirtino viruso.

Agejevas tvirtina, kad „ŽIV ir AIDS“ teorijos šalininkai negali jos patvirtinti moksliniais įrodymais, ir tai yra didžiausias paradoksas. ŽIV teorija jau surijo milijardus dolerių ir pareikalavo tūkstančių viso pasaulio mokslininkų tyrėjų energijos, bet taip ir neišgelbėjo nė vienos gyvybės. Kodėl? Remiantis mokslininko hipoteze, priežastis viena: kasmet milijonai dolerių išleidžiami vakcinoms nuo ŽIV kurti, bet ne vadinamiesiems ŽIV gretutiniams susirgimams – narkomanijai, hepatitams, sepsiui ir tuberkuliozei – gydyti.

O juk istorija rodo, kad daugiau kaip prieš 15 metų iki šio atradimo Nobelio chemijos premijos laureatas daktaras Karry

B. Mullis padarė mokslo pasaulyje šoką sukėlusią išvadą. Mokslininkas priėjo išvadą, kad visa kampanija prieš juodąją mirtimi vadinamą ligą remiasi nežinia iš kur atsiradusia hipoteze.

ŽIV viruso hipotezės priešininkas JAV gydytojas Robertas E. Willneris dar 1993 m., siekdamas atskleisti farmacininkų melą, susileido ŽIV užsikrėtusio žmogaus kraujo, bet AIDS taip ir nesusirgo.

Negana to, kai kurie mokslininkai tvirtina: ŽIV diagnozė nustatoma iš nuožvalgos. Juk, medikų tvirtinimu, dažnai šią diagnozę „gauna“ tie, kurie kenčia nuo vadinamųjų ŽIV greitųjų susirgimų – sepsio, tuberkuliozės, hepatito...

Bet jeigu mirtina diagnozė įrašoma sveikiems žmonėms, tai nuo ko gi jie miršta? Mokslininkai tvirtina: pagrindinius vaistus nuo AIDS dėl pavojingo šalutinio poveikio patys gydytojai vadina preparatais žudikais. Juk jei žmogui, kurio imunitetas nusilpęs, dar bus kimšte kemšami stipriausi preparatai, jie turės atvirkštinį poveikį – jo gyvenimą žymiai sutrumpins. Ir kol mokslininkai ginčijasi, ar yra ŽIV, farmacijos kompanijos toliau lobsta.

Dėl pavojingo šalutinio poveikio pagrindinius vaistus nuo AIDS gydytojai vadina preparatais žudikais.

Visa tai primena didžiulį eksperimentą su pražūtinga baigtimi jo dalyviams. O juk jau niekam ne paslaptis, kad amerikiečius vaistų gamintojus vis labiau traukia kitos šalys, ir jas jie naudoja kaip eksperimentinius triušius. Nors didžiausia farmacijos

pramonės milžinų koncentracija yra JAV ir Šveicarijoje, už šių šalių ribų atliekamų tyrimų sparčiai daugėja.

Baisiausia šių dienų tikrovės grimasa – kad šiuolaikinė farmacijos pramonė yra neišsemiamos aukso kasyklos pasaulio galingiesiems. Spręskite patys: tik vienam preparatui sukurti, išbandyti ir paleisti į rinką reikia astronominių lėšų – apie milijardo dolerių. Ir didelė dalis šių pinigų nueina ne vaistams sukurti, o jų rinkodaros priemonėms parengti ir įgyvendinti. Verta susimąstyti, ar reikia saujomis ryti tabletes, kad farmacijos verslo tūzams užtikrintume patogią senatvę. Visai pamiršome, kad žmogaus organizmas turi visas galimybes kovoti su įvairiomis patologijomis! Bet ką daryti, jei neapgalvotai vartodami vaistus patys iš savęs atimame vienintelę progą likti sveiki?

Prieš kurį laiką Rusijos gyventojams buvo kilusi rizika patekti į eksperimentinių triušių sąrašą ir mirti, kitoms šalims atliekant siaubingus farmacinius eksperimentus. 2009 m. paaiškėjo, kad Šveicarijos farmacijos kompanijos siekė įtraukti įvairių šalių gyventojus į naujų vaistinių preparatų testavimą. Be kita ko, tokie eksperimentai buvo atliekami 26-iose Lenkijos, Bulgarijos, Indijos ir Ukrainos medicinos įstaigose. Į šį sąrašą rizikavo patekti ir Rusija.

Sergejus Bubnovskis

MIRTIS PAGAL RECEPTĄ

XIX a. ypač išpopuliarėjo fizioterapija, natūralūs gydymo metodai ir gydomosios vandens procedūros. Duris atvėrė daugybė kurortų, kuriuose buvo atliekamos plovimo, skalavimo, įvyniojimo procedūros. Visa tai buvo labai madinga ir sulaukė didelio žmonių susidomėjimo. Iš rusų rašytojų memuarų ir laiškų žinoma, kad daugelis iš jų vykdavo į Baden Badeną „prie vandenų“. O štai XX a. buvo pažymėtas agresyvios farmakoterapijos ženklus, ir jau praėjusio amžiaus 9-ajame dešimtmetyje ši agresija pasidarė nesustabdoma.

Dabar visose medicinos tematikos laidose per televiziją aktyviai reklamuojami vaistai. Nori tapti vyru – praryk „Prostatamol“! Skauda? Naudok tepalą ar specialų pleistrą. Aš visada klausiu: o ar šią produkciją bent kas nors tikrina – farmacijos komitetas ar kokia nors kita atsakinga organizacija?

Agresyvi vaistų reklama mus nuolat persekioja. Bet, pvz., jei reklamuoju savo medicinos centrą, tai iš manęs reikalauja licencijos, sertifikatų ir leidimų, tikrina gydytojų ir viso personalo kvalifikaciją. O žiūrint vaistinių preparatų reklamą susidaro įspūdis, kad gamintojams ar tiekėjams pakanka paprasčiausiai sumokėti šiek tiek daugiau pinigų, ir jų reklama bus priimta be jokių papildomų klausimų.

Kita vertus, jau yra labai daug pasipiktinusių gydytojų, žiniasklaidoje reiškiančių savo nuomonę dėl esamos perteklinės diagnostikos ir to, kad neatsižvelgiant į klinikinį susirgimo

vaizdą skiriama per daug vaistinių preparatų. Atsirado daugiau kaip du šimtai „dirbtinių“ ligų, atitinkamai joms gydyti – daugiau kaip keturi šimtai vaistinių preparatų.

Bet jei šią problemą panagrinėtume plačiau, tai kalbama apie tūkstančius įvairių farmacijos priemonių pavadinimų. Man tenka lankytis įvairiose šalyse, ir ne visose iš jų yra naftos platformų, deimantų kasyklų ar naudingųjų iškasenų telkinių, bet net pačiose skurdžiausiose šalyse, pačiose silpniausiose ekonominėse zonose ir bet kuriame Afrikos ar Azijos kaime visada rasi vaistinės kioską! Kas jame parduodama, sunku pasakyti, bet į jį užėjęs matai, kad lentynėlės lūžta nuo tablečių gausos.

Dabar stebimos perteklinės diagnostikos tendencijos, vaistinių preparatų, neatsižvelgiant į klinikinį susirgimo vaizdą, labai dažnai skiriama per daug.

Bet vaistų jau ne tik per daug – tarp jų daugybė nesertifikuotų preparatų: neatlikta jų ekspertizė, jie nepatvirtinti tam tikros komisijos. Be to, labai išpopuliarėjo generiniai vaistai – žinomų vaistų pakaitalai, kurie yra silpnesni už originalius, vadinamuosius etinius vaistus, bet kelis kartus pigesni. Tačiau prieš pateikiant vartotojams etinius vaistus privaloma atlikti rimtą ekspertizę, o pagal jų tipą sukurtų generikų kelias ne toks sudėtingas.

Dabar medicininių paslaugų problema dažnai sprendžiama labai savotiškai: svarbu ne tai, kiek ligų tave kamuoja ir ką reikia gydyti, bet iš paciento reikalaujama vienintelio dalyko: kad jis nusipirktų preparatų. Į mane, gydytoją, kuris nerašo

receptų vaistams vaistinėje nusipirkti, labai dažnai kreipiasi vaistų platintojai ir sako: „Gydytojau, jeigu išrašysite mūsų preparatą, o jis labai brangus, tai gausite štai tokį procentą.“ Ir tai neslepia!

Skaitydamas savo pacientų ligų istorijas nuolat įsitikinu, kokia daugybė preparatų skiriama susirgus. Neseniai į mane kreipėsi 68 metų labai sunkios psichosomatinės būklės moteris. Ji buvo visiškai nusilpusi fiziškai ir jau beveik nebesuvokė, kas esanti (bet kalbu ne apie psichinę ligą, o apie ribinę šios pacientės būklę). Jos medicininėje kortelėje buvo įrašyta daugybė susirgimų, beje, osteochondrozė, spondiloartrozė ir spondilozė surašytos viena po kitos, toje pačioje eilutėje, nors tai tas pats susirgimas, kurį galima įvardyti paprasčiau – nugaros skausmai.

Bet juk kiekvienas įrašytas susirgimas turi savo nozologiją ir, kaip sako gydytojai, kiekvienam pavadinimui yra sava tabletė. Taigi, jos medicininėje kortelėje suskaičiavau dvidešimt susirgimų ir penkiolika preparatų! Visi žinome, kad vyresnio amžiaus žmonės jautriausi vaistų terapijai, juk jie silpnesni ir fiziškai, ir psichiškai. Kiekvienas pagyvenęs žmogus vidutiniškai vartoja nuo keturių iki šešių gydytojo paskirtų receptinių vaistų ir maždaug du nereceptinius preparatus. Senjorams išrašoma du, jei ne tris kartus daugiau vaistų nei jauniems žmonėms! Kiekvienoje vaistinėje iš esmės visada stovi eilutė vyresnio amžiaus moterų, kurios priėjusios prie kasos išsitraukia ilgą gydytojų joms paskirtų preparatų sąrašą. Tokiais atvejais man visada norisi paklausti: „Močiute, ką gi tu darai? Prieš visa tai pirkdama pirmiausia perskaityk kiekvieno vaisto anotaciją!“